

Petit p. 23, n. 2.

www.tezauriliturgic.ro

1

105

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΡΒΑΡΟΥ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΙΤΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 15 ΜΑΙΟΥ

15 Μαΐου

Νῦν τὸ δεύτερον ἐκδιδομένη
μετὰ τῆς Εἰκόνης τοῦ Ἁγίου

ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΑΛΕΞΑΚΗ

Συνοδικαί

Ἀδείξ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἐκκλησίας

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου « Ο ΚΟΡΑΪΣ »

Ι. ΝΑΧΑΜΟΥΛΗ

1886

10 Μαΐου 1912

ΑΡΒ

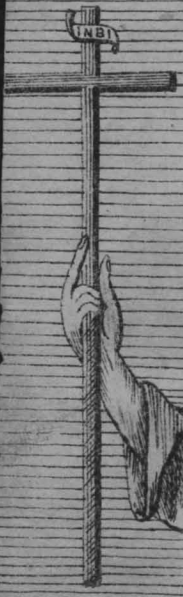
168444

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

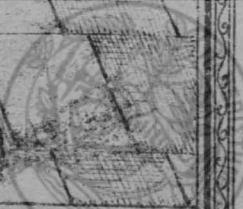
Ο ΑΓΙΟΣ

ΒΑΡΒΑΡΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΟΣ
ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ
ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΦΙΑ

Εκ τῆς ἐπιγραφῆς
D. Barba

Ἀνάλαβων πρὸ χρόνου τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ ἐν Προαστείῳ Ποταμοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ, καὶ ὑπὸ πολλῶν εὐσεβῶν φίλων παρακινήθεις νὰ μετατυπώσω τὴν Ἱεράν τοῦ Ἁγίου τούτου Ἀκολουθίαν, ὑπ' ὄψει δ' ἔχων καὶ τὴν καντελῆ ἐξάντλησιν τῆς πρώτης ἐκδόσεως, (α) ἤδη ἐκδίδωμι ταύτην.

Ὁ εἰρημένος Ναός, μετὰ τοῦ Κωδωνοστασίου αὐτοῦ οἰκοδομηθεὶς εἰς ἀνάμνησιν τοῦ παρὰ τοῦ Ἁγίου γενομένου θαύματος, δηλονότι τῆς θεραπείας τοῦ Παραλύτου, (β) ὅπερ ἐορτάζεται ἐνταῦθα τῇ 1ῃ Μαΐου ἡμέρᾳ τῆς ἐντεῦθεν διαβάσεως τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Λειψάνου, ἐκέκτητο ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον τῆς ἤδη ἐκδοθείσης Ἀκολουθίας, καὶ τοῦτο πεπαλαιωμένον καὶ κεκακωμένον.

Ὅθεν θείῳ ζήλῳ κινήθεις, καὶ τὰς πρὸς τὴν ἀνατύπωσιν δικαίας τῶν εὐσεβῶν παρορμήσεις σταθμίσας, οὐκ ἄνωφελές ἔκρινα τὸ ἔργον πολλῶν δὲ μᾶλλον ἀφοῦ τὰ περὶ τε τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ θαύματος οὐχὶ γνωστὰ τοῖς πλείοσι τυγχάνουσιν.

Οὐ περιττὸν δὲ κρίνω, ἵνα ἀναγγείλω Ἑμῖν, ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει οὐθεμίαν ἐποίησα μεταβολήν, ἀλλ' ἐτήρησα ἀναλλοίωτα πάντα τὰ ἐν τῇ ἀρχετύπῳ Ἀκολουθίᾳ εὑρισκόμενα.

Ἐκφράζων οὖν δημοσίᾳ τὸν ἔπαινον τοῖς παρασχουσί μοι προθυμοτάτην τὴν συνδρομήν των, αἰτοῦμαι συγγνώμην παρ' αὐτῶν διὰ τὰ διαλαθόντα τὴν ἐμὴν προσοχὴν τυπογραφικὰ λάθη.

Δέξασθε τὴν παροῦσαν μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως τῆς πρὸς Ἑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

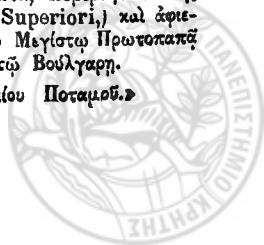
Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 9.ῃ Ἰανουαρίου 1886.

Ἐρρωσθε.

Ὁ Ἐκδότης
Ι. Α. ΑΛΕΞΑΚΗΣ

α) Ἐν Ἐνετία γενομένης παρ' ἀνωνόμου, ἐκδότου, τῷ 1734 τύποις Α. Βόρτολι, τῇ συνεργείᾳ, τῶν τιμίων Κυρίου Ἰωάννου Κοντοῦλη, Κυρίου Αὐγουστίνου Ἀρμένη, καὶ Κυρίου Θεοδώρου Γιοργωτᾶ, Κυβερνητῶν τῆς Μονῆς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Βαρβάρου (con Licenza de Superiori,) καὶ ἀφιερωθείσης τῷ τότε Παναγισμωτάτῳ τε καὶ Λογιωτάτῳ Μεγίστῳ Πρωτοπαπᾷ τῆς Θεοφρουρητου Πόλεως Κερκύρας Κυρίῳ Σπυρίδωνι τῷ Βούλγαρῃ.

β) Ἐκ τῆς οἰκογενείας Σουβλάκη, ἐτοῦ Προαστείου Ποταμοῦ.

Eis anagorabir erua.
De apusntu yrozfiye
u Suarm Agzian
yuzur dyrobdoueyu.

ἐκπληρῶσαι ἐφιέμενος, τρυφήν τὴν πρόσκαιρον, ὅλως ἀποπέμπων τοῦ σώματος, τὸ χειρόν τε τῷ κρείττονι, πάντῃ ὑποτάττων ὡς αὐλος· ὄθεν μετὰ βίον, συνόμιλος ἀγγέλοις γεγονώς, πρὸς τὸν Σωτῆρα πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

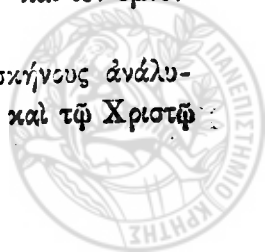
— ὕλα ὡς κομίσειε, πρὸς τῶν ἐχθρῶν ἀπεστάλη, ὁ — σαρκὶ αἰχμάλωτος, καὶ ψυχῇ ἐλεύθερος θεῖος Βάρβαρος, τῶν ἐχθρῶν ἔφυγε, τοῦ Θεοῦ δέδεκται, τὸν ζυγὸν ὁ τρισμακάριστος, Χριστοῦ γὰρ ἤκουσεν, ἐν Εὐαγγελίοις κηρύττοντος, γενναίως τε ὑπέφερε, τὰς σκληραγωγίας τοῦ σώματος ὄθεν Θεῷ φίλος, γενόμενος τοῖς θαύμασι πλουτεῖ, καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὸν αἰχμάλωτον ὄσιον, τὸν φυγάδα καὶ δέσμιον, τῆς ἐρήμου βλάστημα καὶ ἀπάνθισμα, τὸν τοῦ σπηλαιου οἰκῆτορα, τιμήσωμεν σήμερον, τὸν θεράποντα Χριστοῦ, τὸν ἀήττητον Βάρβαρον, ὃν ὁ Κύριος, ἐκ χθονὸς εἰς σκηνὰς τὰς οὐρανόους, ἀνεβίβασε στεφθέντα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις συνέταξε.

Εντολὴν ἦν ὁ Κύριος, Ἀποστόλοις ἐντέταλκεν, ἀσφαλῶς ἐτήρησας Πάτερ Ὅσιε, ὅτι χιτῶνα τὸν δεῦτερον, καὶ πῆραν οὐ κέκτησαι· οὔτε βάβδον ταῖς χερσὶ, καὶ τὴν ζύμην διέφυγες τὴν ψυχόλεθρον, ἡδονῶν τε τοῦ σώματος προεἶλου, τὴν νηστείαν καὶ τὸν ὕμνον διὸ τῶν θείων ἐμπέπλησαι.

Ὡσπερ Παῦλος ἐπόθησας, τὴν τοῦ σκῆνους ἀνάλυ-
Ωσιν ἀχειροποιήτου τε ἀνακαίνησιν, καὶ τῷ Χριστῷ

συνεσταύρωσαι, και τούτω συντέταφαι· ὄθεν και εἰς οὐρανὸν, νῦν τὸ τρίτον συνήρπασαι, και αἰώνιον, τὴν ζωὴν σὺν τῷ Παύλῳ ἐκληρώθης μεθ' οὗ πρέσβευε Κυρία, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, ἤχος πλ.β'

Τὸ τρίπηχου τῆς σῆς ἀλύσεως δοῖε μήκος, τῆς τρισηλίου οὐσίας, και μιᾶς θεότητος ἐδήλου τὴν προσκύνησιν, και τὸν ἔνθεον σύνδεσμον, ᾧ ἐδεσμεύθης τὴν ψυχὴν. ὃν και παθῶν αἰ προσβολαι, και τρικυμιαὶ οὐκ ἴσχυσαν διαλύσαι πανεύφημε, διὸ και ἐν οὐρανοῖς, φῶς τὸ ἀνέσπερον, καθαρῶς ἐποπτεύων, τῆς Ἀγίας Τριάδος, Πατέρα σὺν Υἱῷ δοξάζεις και Πνεύματι· ἀλλ' ὁσίων ἀγλαΐσμα, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελον, ἤχος, α'.

Μαρτυρικὸν ἀγῶνα, τῇ Βαρβαρικῇ αἰχμαλωσίᾳ γενναίως διήνυσας, μάρτυς Χριστοῦ τῇ προαιρέσει γενόμενος· ὄθεν ὑπ' αὐτῆς θείᾳ δυνάμει ἐλευθερωθεὶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ κτίστου σου ἐκὼν ἠχμαλωτίσθης· τῇ φερωνυμίᾳ γὰρ αἱ πράξεις σου οὐχ ἤποντο, μᾶλλον δὲ ταῖς πράξεσι τὴν σὴν ὀνομασίαν τετίμηκας· διὸ και χρηματίζεις πλουσίως χάρισμασι παρὰ τοῦ δωροδότου Δεσπότη, τοῦ ἰᾶσθαι κατ' ἄμφω τὰς νόσους, τῶν σὲ θερμῶς ἐπικαλουμένων, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Βάρβαρε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, ἤχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Δεῦτε νῦν φιλέορτοι θερμῶς, τὸν αἰχμαλωσίας φυγάδα, και τῆς ἐρήμου βλαστὸν, ὕμνοις τε και

ἄσμοι Βάρβαρον στέφωμεν, καὶ τὸν τούτου ζηλώσομεν, κελὸν μὲν ἀγῶνα, πόθον δὲ τὸν ἔνθεον, καὶ βίον ἁγίων· κἄν γὰρ συγχορεύει ὁσίοις, καὶ ταῖς οὐρανίαις συγχαίρει, τάξεσιν ὁ μάκαρ καὶ οὐράνιος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Τέσσαρα πρὸς εἴκοσιν πληρῶν, ἐν αἰχμαλωσίᾳ τυράννων, ὀκτῶ καὶ δέκα βίοις, ἔτη εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εἰς τὸ σπήλαιον· ἀλλὰ γῆθεν πρὸς Κύριον, ἀνήχθη· καὶ μένεις, ταῖς ἀειδιάζουσιν αἰῶσι Βάρβαρε· ὄθεν συγχορεύεις ὁσίοις, καὶ ταῖς οὐρανίαις συγχαίρεις, τάξεις παμμάκαρ καὶ οὐράνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εφη Ἀποστόλοις ὁ Χριστὸς, λύχνος ὁ καιόμενος· λάμπει, καὶ οὐδεὶς κρύπτει αὐτόν· ὄθεν σοῦ κρυπτόμενον δουλεῖα Βάρβαρε, ὁ Χριστὸς ἐλυτρώσατο, τὸ σῶμα κτεινόντων, λάμπειν τε τοῖς θαύμασι Κόσμου ἠξίωσε· καὶ νῦν συγχορεύεις ὁσίοις, καὶ ταῖς οὐρανίαις συγχαίρεις, τάξεις παμμάκαρ καὶ οὐράνιε.

Δόξα. ἤχος, πλ. δ'.

Τῶν αἰχμαλώτων ἅμα, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις ὄσει· ὑπάρχεις θάρσος καὶ παραμυθία, καὶ πάντας τὴν ἐλπίδα ἔχειν εἰς Θεὸν ἐδίδαξας. ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς παμμάκαρ ἐλπίσας, τῶν βασάνων ἐλυτρώθη· καὶ σωματικὸν ἀγῶνα καρτερικῶς ἐπὶ γῆς τελέσας. ἐν οὐρανοῖς στέφανον ἐδέξω ἐκ Θεοῦ. ὃν ἐκέτετε τοῖς σὲ τιμῶσι παρασχεῖν, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, ἤχος, δ'.

Μαρτυρικὸν ἀγῶνα γενναίως ἠγγώνισαι, ἀσκητικῶ δὲ πόνῳ τὸν βίον διήνησας ὅσιε Βάρβαρε· διὸ τὴν χάριν ἐδέξω διπλῆν, διὰ μὲν τοῦ λειψάνου ἀσθενείας διώκων, τῇ ψυχῇ δὲ συγχαίρων τῷ Χριστῷ, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἰσιῶς τιμώντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἤχ. α΄.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ ἔρωτι Χριστοῦ τὴν ψυχὴν κατετρώθης, τὰ θεία ἀσφαλῶς διετήρησας Πάτερ, καὶ γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, ὅθεν ἀπαντες, συναθροισθέντες ἐνθάδε, σὲ γεραίρομεν, καὶ σὴν πρεσβεῖαν αἰτοῦμεν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μαρία τὸ σεπτόν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἤχος, πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἀδάμαντα πάντες τὸν ἀπερίτρεπτον, ἐν τοῖς τοῦ βίου ὀφθέντα κλυδωνισμοῖς τοῖς δεινοῖς, εὐφημήσωμεν θερμῶς καὶ περιστέψωμεν ὅτι ἀπέδρα τῶν ἐν γῆ ἀνελθῶν τ' εἰς οὐρανούς, νῦν χαίρει σὺν τοῖς ὁσίοις, καὶ πρεσβεῖαι ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πόθῳ πρσιόντων αὐτῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει εἰς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβεῖαις, ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτω.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἤχος, πλ.δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ὁδὸν τὴν τραχεῖαν τε καὶ στενὴν, τὴν ἀπάγουσαν πάντας πρὸς οὐρανοὺς, παμμάκρ διώδευσας, καὶ τὸ σῶμα ἐνέκρωσας, τὴν δὲ ψυχὴν πτερώσας ἀνεπτῆς ὡς ἄγγελος, καὶ εἰς τὸν κολοφῶνα, δραμὼν τῆς ἀθλήσεως, νῦν ἐνεφορήθης, τῶν καρπῶν των ἐκείνης· διὸ μετὰ θάνατον, ἐκδιώκεις νοσήματα, τῶν ὀσίων ἀγλαΐσμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίσθω, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ ε'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. τίμιος ἐναντίον Κυρίου. στίχ. τί ἀνδαποδῶσωμεν τῷ Κυρίῳ. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. ὁ Ν.

καὶ τὸ παρὸν, ἤχος, πλ.β'.

Οσιε Πάτερ, ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως ὑπάρχεις κλέος καὶ καύχημα· τῆς μὲν γὰρ τὸ καθαρὸν θρέμμα ἐδείχθης καὶ γνήσιον, καὶ ἐν ταύτῃ ἤθλησας στεφάνοτάτα· τῇ δὲ θέλων σῶσαι πανελεύθερον, τὸ σὸν Ἄγιον σκῆνος ἀπέδωκας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, κινδύνων ρύσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

Ἀγῶνα μέλπω, Βαρβάρου τοῦ ἐνθέου.

ᾠδὴ, α'. ἤχος, πλ.δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Αιχμαλωσίᾳ ὡς τὸ πρὶν ἐδούλευσας, ὁ παλαιὸς Ἰσραήλ, τῷ λυβικῷ στόλῳ, εἰς Χριστὸν δὲ ἤλπισας, καὶ

ἐλυτρώθης Βάρβαρε, ὡς ἐκεῖνος Αἰγύπτου· τὸν οὖν σωτήρα ἐκέτευε, σῶσαι καὶ ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Γεγεννημένος ἀθλητῆς οὐράνιος, ὁ νοιητὸς Φαραῶ, καταβαλεῖν θέλων, αὐτὸς καταβέβληται, τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκέκτησω, βοηθὸν καὶ σωτήρα, ἐν τοῖς τοῦ βίου παλαισμασιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκέτευε.

Ὡσπερ Αἰγύπτου Ἰσραὴλ λυτρούμενος, ἐπαγγελίας τὴν γῆν, ἰδεῖν ἠξιώθη· οὕτω σὺ τὴν τύραννον, αἰχμαλωσίαν βάρβαρε, πεφευγὼς παραδόξως, τὴν οὐρανοῦ κατεσπούδασας τρίβον ἀναβῆναι τρισόλβιε.

Θεοτοκίον.

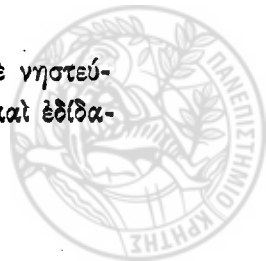
Ναὸς καὶ πύλη τοῦ Σωτήρος γέγονας, καὶ ἐγαλοῦχαις ποτὲ, τὸν Ἰσραὴλ μάννα, ἐν ἐρήμῳ θρέψαντα· μὴ οὖν ἐλλείπης πάναγνε, τοῦτον καθικετεύειν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, ὡς Θεοῦ μητέρα καὶ ἄφθορον.

Ῥοδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ανδριωθεὶς ἐν τῷ Χριστῷ, τῶν αἰσθητῶν καὶ αὐλῶν, προσβολὰς οὐκ ἐπτοήθης τυράννων, ἀλλ' ὡς τούτου ἀθλητῆς, κατετροπώσω ἅπαντας, καὶ βραβευτῆς ἐδείχθης, καὶ τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος.

Μακαριότητος ποθῶν, τὴν σὴν ψυχὴν καθωπλίσω, καὶ σαρκὸς ἀπεδιώξω τὰ πάθη, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τῶν ἀσθενούντων ἴασιν, ὅτι γενναίως ὤφθης, σὺ ἀθλητῆς καὶ ἀήττητος.

Εγκρατευθεὶς μὲν τῇ σαρκί· τῶν ἡδονῶν δὲ νηστεύσας, κατεμάρανας παθῶν τὰς κινήσεις, καὶ ἐδίδα-

ξας ἡμᾶς, τὸ σῶμα καθοπλίζεσθαι, ἐγκρατεία τελεία,
τὴν δὲ ψυχὴν θείῳ ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Λίθων χρυσῶν καὶ νοητῶν, παρθένε ὄρος ἐδείχθης,
καὶ ἐκ σοῦ Χριστὸς ἡ πέτρα προήχθη, ἐν ἣ ἴδρυ-
σται στεβρῶς, ἡ Ἐκκλησία ἅπασα, τῶν πιστῶς Θεο-
τόκον, ὁμολογούντων σε ἄμωμε.

Κάθισμα, ἤχος, πλ.δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀγάπης καὶ πόθου ὃν εἰς Χριστὸν, κατὰ Παῦ-
λον τρισμάκαρ ἔσχες στεβρῶς, οὐδέν σε ἀπεχώρι-
σεν, οὐ τυράννων τὰ φόβητρα, οὐ τῶν βασάνων ὄχ-
λος, ἐρήμου τὸ ἄγριον, κλυδωνισμὸς χειμῶνων, καὶ
θέρους τὸ κάταυχμον, ἀλλὰ τῆς ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ
τίς ἰσχύσει, χωρῖσαι με ἔλεγες· ὅθεν ταύτης ἀχώριστος,
οὐρανῷ τ' ἀνιπτάμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

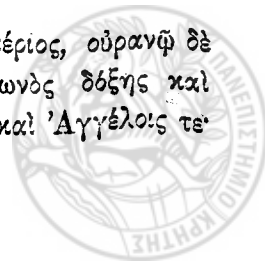
Δόξα, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ. Ὁδὴ, δ'.

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Προφητικοῖς ῥήμασι θεῖε ἐπόμενος, σὺ Θεός μου, σὺ
μου καὶ ἡ δύναμις· τῷ ἐκ Θεμᾶν λάμπαντι φωτὶ,
καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει καταφωτίσαντι ἔλεγες, καὶ τῆς
σαρκὸς τὰ πάθη, ἀποφεύγων καὶ κόσμον, τὴν ψυχὴν
κατηργάσθης τρισόλβιε.

Ωφθης ἐν γῆ Ἄγγελος πάτερ ἐσπέριος, οὐρανῷ δὲ
γένεονας συμμετοχος, καὶ κοινωνὸς δόξης καὶ
τρυφῆς, φωτὸς τε ἀδύτου, ὁσίοις μὲν καὶ Ἄγγέλοις τε·

διὸ σὺν τούτοις πᾶσι, καὶ ἡμῖν ἐπιλάμψαι, τὸ ἀνέσπερον φῶς καθικέτευε.

Βάσιν στερβῶν, ἄσκησιν Πάτερ ἀνέθηκας, προσευχὴν δὲ κλίμακα καθίδρυσας, καὶ πρὸς Θεὸν, ὄλως ἀναβάς, τὴν τῶν ἐπιγείων, πορείαν οὐκ ἐπεβάδισας· διὸ ὡς παρῆρσιαν, κεκτημένος πρὸς τοῦτον, καὶ ἡμᾶς ἀναβῆναι ἰκέτευε. Θεοτοκίον.

Αγγελικῶν ἀνωτέρα πάντων σὺ πάναγνε, ὄντως ὤφθης· θεῖος καὶ ὀλόφωτος, μονογενῆς Δόγος γὰρ Θεοῦ, ἐκ σου ἐσαρκώθη, τῶν θεῶν μὴ ἀφιστάμενος· διὸ παρὰ ἀνθρώπων, καὶ Ἀγγέλων ἀκούεις, ἀληθῆς σὺ Παρθένος καὶ ἄφθορος.

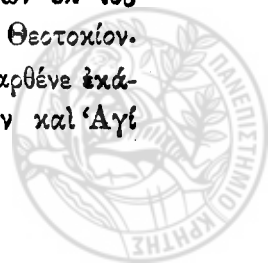
Ἦδῃ, ἐ. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Ραπιζόμενος Πάτερ, διὰ τὸν Χριστὸν ὡς οἱ Ἀπόστολοι ἔχαιρες, καὶ τῷ ἀντιπάλῳ· προσπαλαίων γενναίως οὐ πέπτωκας, ἀλλ' αὐτοῦ πεσόnton, σὺ ἔστηκας τροπαιοφόρος, εἰς αἰῶνα δοξάζων τὸν σώσαντα.

Βασιλέως τῶν πάντων, Βάρβαρε ἐδείχθης ὀπλίτης ἀήττητος, καὶ τῆς ἐγκρατείας, ὀδηγὸς καὶ διδάσκαλὸς γέγονας. ἀνθ' ὧν βασιλεύεις, ἐν Οὐρανῷ σὺν τοῖς ὁσίοις καὶ συγχαίρεις Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι.

Απωθήσαντα κόσμον, κἄντὸς σὲ ἀπώθησεν ὡςπερ ἀλλότριον, καὶ αἰχμαλωσίᾳ, παραδέδωκε θέλων τροπώσασθαι· ἀλλ' ἐδέξατό σε, Χριστὸς ἐξαίρων ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν ἀνεβίβασε. Θεοτοκίον.

Ρυπωθέντα με πάλαι, Εὐσας παραβάσει Παρθένε ἐκάθηρας, ἐκ τῶν γὰρ αἱμάτων, καθαρῶν καὶ Ἄγι

ων ὁ πλάστης μου, προσλαβὼν τὴν σάρκα, σώζει καὶ
 μὲ καὶ ἀναπλάττει. καὶ φυτὸν ἐπουράνιον δείκνυσι.

Ῥ. Ὁδὴ, στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θ Κόσμος σὺν τῇ σαρκί, αὐτῷ τε τῷ κοσμοκράτο-
 ρι, ἐκύκλωσέ σε ἐν γῆ, ἀλλ' ὅλως οὐκ ἴσχυσε
 κρατῆσαι σε Βάρβαρε, τῇ γὰρ ἐγκρατεία, καὶ προσ-
 ευχῇ ἅπαντας ἤττησας. Δίς.

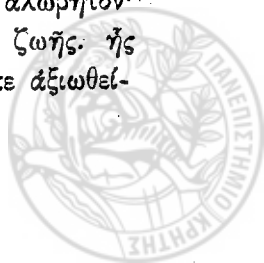
Υπὸ τὴν σὴν κραταιὰν, βοήθειαν οἱ γενόμενοι, τῶν
 νόσων καὶ τῶν παθῶν, εὐθὺς ἀπηλλάγησαν· ὅθεν
 καὶ Βάρβαρε, τὸν ἐν ἀσθενείᾳ, ψυχικῇ κείμενον ἔ-
 χειρον. *Ἰω* Θεότοκion.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀγνήν, Παρθένον καὶ Θεομήτορα,
 καταφυγὴν τῶν πιστῶν, λιμένα τε εὐδίου, πιστῶς
 ἀνυμνήσωμεν, ὡς κελῆς ἐλπίδος, καὶ ἐλευθερίας
 πρόξενον.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὺν τῇ γῆ ὑποτίθεται, τὴν σὴν δὲ ψυ-
 χὴν ὁ κτίστης κομίζεται, καὶ τὸ μὲν ἀσθενέσιν ὑ-
 γείαν πᾶσι χαρίζεται. ἡ δὲ Χριστὸν ἱκετεύει· λυτρώ-
 σασθαι, πυρὸς αἰωνίου τοὺς τιμῶντάς σε. Ὁ οἶκος.

Τῶν οὐρανίων, καὶ αἰδίων ἐφιέμενος Βάρβαρε, κατε-
 φρόνησας τὰ βέοντα· καὶ σῶμα θνητὸν, ψυχὴν δ'
 ἀθάνατον γινώσκων, οὐκ ἐφείσω τοῦ πηλοῦ πάσχον-
 τος ὅλως· τὴν ψυχὴν δὲ ἐκῆδου τηρῆσαι ἀλώβητον·
 ὅθεν καὶ τῆς μακαρίας καὶ αἰδίου ἡξίωσαι ζωῆς. ἡς
 καὶ ἡμεῖς ταῖς πρεσβείαις σου παμμακάριστε ἀξιωθεί-
 ημεν οἱ τιμῶντές σε.

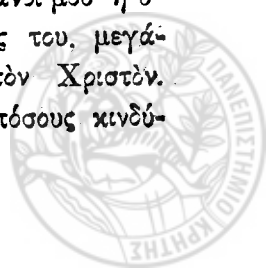
Τῷ αὐτῷ Μηνί ιε. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βάρ-
βάρου τοῦ Πενταπολίτου. Στίχ.

Ἦν Βάρβαρος μὲν δοῦλος ἐν γῆ σὺν πόνοις,
Ἐλευθερος νῦν δ' οὐρανῷ χαίρων πέλει.

Εἰκάδι ἤδὲ τρίτῃ γε πέπαυται Βάρβαρος ἄθλων.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Βάρβαρος ἦτον ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Πένταπόλεως, καθὼς εὔρον εἰς μίαν ἱστορίαν χειρόγραφον ἐνὸς παλαιοῦ ἀνδρὸς Ἱερομονάχου Κυρίου Ματθαίου, ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, καλουμένης Πόρτας· τὸ γένος του ἦτον ἄγνωστόν, ἐπειδὴ καὶ αἰχμαλωτίσθη ἀπὸ τοὺς μπαρπαρέσους, καὶ ἐρχόμενος εἰς τὴν Βόνιτζαν ἐλυτρώθη ἐκεῖ, καὶ ἀσκήτευε καθὼς θέλετε ἀκούσει εἰς τὸ ἐρχόμενον πλατύτερον· φαίνεται ὁμως ὅτι εἶχε γονεῖς Χριστιανούς, καὶ ἦτον στερεὸς εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν.

Ἐκ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ ἴσμεν ὅτι ὁ Ἁγίος, ἐστάθη εἰς τὴν σκλαβίαν χρόνους εἴκοσι τέσσαρας, καὶ παντελῶς δὲν ἐμετετράπη ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἀμὴ ὑπέμεινε ταῖς τιμωρίαις καὶ βάσανα ὡσὰν στερεὸς ἀδάμας, καὶ ὅσον περισσότερον ἐβασανίζετο, τόσο μᾶλλον ἔλαμπε, καὶ ἐφαίνετο καθαρώτερος εἰς τὴν εὐσέβειαν, ὅτι λογιῆς ὁ χρυσὸς εἰς τὸ πῦρ· βέβαια μεγάλη ἦτον Χριστιανὸς μου ἡ ὑπομονή του, μεγάλη ἡ ἀνδρεία τῆς ψυχῆς του, μεγάλη τέλος πάντων ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστὸν. Στοχασθῆτε λοιπὸν εἰς τόσους χρόνους, πόσους κινδύ-

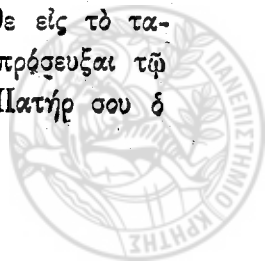

νους ἔπαθεν εἰς τὴν σκλαβίαν ὁ Ἅγιος, πόσαις πλη-
 γαῖς ἐδέχθη, πόσους φοβερισμοὺς ἀπὸ τοὺς τυράννους
 διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ πάντα τὰ ὑπέμεινε γενναίως,
 πείναν, δίψαν, κόπους ἀκαταπαύστους, καὶ δεσμοὺς,
 καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἄλλα μυρία πάθη. καὶ μὲ ὅλα
 αὐτὰ δὲν ἔπεσεν εἰς ἀπελπισμὸν, διατι εἶχε βέβαια εἰς
 κάποιον βοηθὸν τὴν ἐλπίδα του νὰ τὸν λυτρώσῃ· μὰ
 ποῖος ἂν τύχῃ Χριστιανοί μου ἦτον τοῦτος ὁ βοηθός
 του; ὁ Πατήρ του τάχατες, ἢ ὁ ἀδελφός, ἢ ἄλλος τι-
 νὰς συγγενής; ἀλλ' εἰς τόσους χρόνους βέβαια, οὔτε ὁ
 Ἅγιος ἤξευρεν ἂν ζῆ τινὰς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του,
 οὔτε οἱ συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου ἤξευραν ποῦ νὰ εὑρίσκεται
 ὁ Ἅγιος, ἢ ἂν ζῆ· τάχατες νὰ ἦτον κανένας φίλος του,
 ἀλλ' ἢ φιλία τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς παρόντας εἶναι θερ-
 μῆ, καὶ ὅταν χωρισθοῦσι, εὐκολα ἀλησμονοῦσι ὁ ἕνας τὸν
 ἄλλον, καὶ μάλιστα ὅταν δὲν ἤξεύρει τινὰς τὸν φίλον του
 ποῦ νὰ εὑρίσκεται, καὶ διὰ νὰ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν οἱ περισ-
 σότεροι τὴν φιλίαν τὴν δέχνουν διὰ κάποιον κέρδος, καὶ
 ὀλίγοι εὑρίσκονται ἀληθεῖς φίλοι, καθὼς λέγει καὶ κάποι-
 ος παλαιὸς ἄνδρας, πολλοὶ τραπέζης, οὐκ ἀληθείας φί-
 λοι· ποῖος λοιπὸν ἦτον τοῦτος εἰς τὸν ὅποιον ἠλπίζεν ὁ
 Ἅγιος ἀνεπαισχύντως νὰ τὸν λυτρώσῃ; κατ' ἀλήθειαν δὲν
 ἦτον ἄλλος ὁ βοηθός του, οὔτε ἐδέχθη ἄλλος ὁ λυτρωτής
 του, παρὰ ὁ Σωτὴρ τῶν ἀπάντων, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 Χριστός, ὁ Χριστὸς λέγω ὁποῦ ὀνομάζει ἀδελφοὺς ὅλους
 „ἐκείνους ὁποῦ κάνουν τὸ θέλημά του ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ
 „τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὔτος ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή
 „μου, καὶ Μήτηρ μου ἐστί. (Μάρκ. Κ. β')

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν τοῦ ἔδωκεν ὄλον τὸ θάρρος νὰ μὴν φοβηθῆ τοὺς τυράννους, μὲ τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου του ὁποῦ λέγει. «μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνει, αὐτὸς βέβαια καὶ τὸν ἐλευθέρωσεν. (Ματθ. Κ. 10) ἀλλὰ διὰ νὰ βεβαιωθῆτε ὅτι ἀπὸ τὸν Χριστὸν ἐλευθερώθη, ἀκούσατε τὸν τρόπον τῆς ἐλευθερίας του.

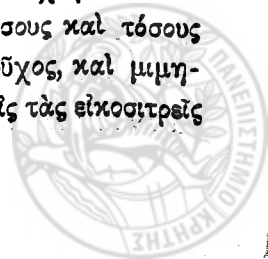
Εἰς τοὺς χιλίους πεντακοσίους σαράντα τέσσαρους χρόνους, ὕστερον ἀπὸ τὴν δεινὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Κορυφῶν, καὶ τῶν λοιπῶν νήσων, καὶ τῆς θαυμαστῆς Νικοπόλεως, ἐγύρισεν ὁ Σουλτὰν Σουλεϊμάνης εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὁ Καπετάρμπασας ὁποῦ ἦτον τότε ἐπήγεγεν εἰς τὴν Πρέβεζαν διὰ νὰ τὴν τελειώσῃ εἰς τὴν φτιάσιν, ἐπειδὴ τὴν εἶχον ἀρχίσῃ νὰ τὴν κτίσουσιν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ αἰγιαλοῦ προτῆτερα, καὶ ἦτον ἀτελείωτη, καὶ διαβαίνωντας ἀπὸ τὴν Βόνιτζαν, ἦλθαν ὀλίγον παράνω, εἰς ἓνα τόπον λεγόμενον Νησι, διὰ νὰ κάμουν νερὸν, καὶ ξύλα, καὶ οὕτως εὐγαλαν τοὺς σκλάβους νὰ κάμουν αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἓνας ἦτον καὶ ὁ Ἅγιος Βάρβαρος, ὅστις εἶχεν εἰς τὸν λαιμόν του μίαν ἀλυσσον τρεῖς πῆχες τὸ μάκρος καὶ εἰς τὸ δεξιὸν του ποδάρι εἶχεν μίαν κλάπαν, καὶ εὐγένωντας ὁ Ἅγιος, ἐκατέβη εἰς ἓνα λάκκον, καὶ περιπατῶντας ἀπ' ἐκεῖ ἔφθασεν εἰς ἓνα σπήλαιον πλησίον ἑνὸς χωρίου, Τρύφων λεγόμενον, καὶ ἐκεῖ ἔμεινεν νὰ ἀσκητεύσῃ· τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἔμεινε ἄφαντος ὁ Ἅγιος ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· καὶ τοῦτο ἐκ θαίας δυνάμε-

ως και βοηθείας, διατί ποῖος δὲν ὁμολογᾷ ὅτι νὰ εἶχε
 τὸν Χριστὸν συνεργὸν τῆς ἐλευθερίας του βοηθὸν; τίς
 δύναται εἰπέ μοι, νὰ φύγη δεδεμένος; τίς δύναται νὰ
 κρυφθῆ ἀπὸ τοσοῦτον πλῆθος, χωρὶς τὴν σκέπην τοῦ
 Θεοῦ; ἐκεῖνοι ὁποῦ ἐκατερήμωσαν τόσαις καὶ τόσαις
 χώραις, καὶ πολλοὺς ἐλευθέρους ἠχμαλώτισαν, δὲν
 ἠμπόρεσαν νὰ κρατήσουν ἓνα καὶ μόνον ἄνθρωπον, καὶ
 μάλιστα δοῦλον καὶ δέσμιον; ἐκαυχῶντό διὰ νικηταὶ
 πόλεων, καὶ ὑφ' ἐνὸς ἐνικήθησαν, οἱ τύραννοι ἀπὸ τὸν
 τυραννούμενον, οἱ ἐλεύθεροι ἀπὸ τὸν αἰχμάλωτον, οἱ
 δυνατοὶ ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ. ὦ πόσῃν δυνάμειν ἔχει ἡ εἰς
 Χριστὸν ἐλπίς· δὲν εἶναι ἄλλη βεβαία βοήθεια ἰσχυ-
 ρωτέρα. Φεύγει λοιπὸν Ὁ Ἅγιος, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ
 τὸν διώξῃ, καὶ οὔτε εἰς παλάτιον νὰ κρυφθῆ ἀφεντι-
 κὸν ὑπάγει, οὔτε εἰς περιτειχισμένην πόλιν σπεύδει
 νὰ ἔμπῃ, ἀμὴ μένει εἰς τὴν ἔρημον, καὶ μέσα εἰς ἓνα
 ποταπὸν σπήλαιον, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴν ἤθελεν εἰπῆ
 τινὰς ὅτι ἔφυγε καὶ Ὁ Ἅγιος, καθὼς καὶ ἄλλοι πολ-
 λοι σκλάβοι, καὶ διὰ νὰ φύγη τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώ-
 πων, δὲν φανερώνεται εἰς τινά, ἀμὴ πεινᾷ, καὶ θρέ-
 φεται ἀπὸ τὰ χόρτα τῆς γῆς· διψᾷ, καὶ γυρεύει νερὸν
 ἀπὸ τὴν ἔρημον διὰ νὰ σβέσῃ τὴν φλόγα τῆς σαρ-
 κὸς, καὶ ὄχι κρασι ὁποῦ χαροποιεῖ τὴν φλόγα τῆς
 καρδίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ αὐξάνει περισσότερο τὴν
 „φλόγα τῆς δίψης, καὶ ἀκούωντας τὸν Χριστὸν ὁποῦ
 „λέγει. (Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ τα-
 „μεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ
 „πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ

„βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.)
(Ματθ. Κ. 6.) εἰσῆρχετο εἰς τὸ σπήλαιον καὶ ἐπρο-
σεύχετο κατ' ἰδίαν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, τὸν φανερῶνει
εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τούτους
τοὺς δυστυχεστάτους καιροὺς μεγάλην παρηγορίαν, καὶ
νὰ μάθωμεν, ὅτι ἡ εἰς Χριστὸν ἐλπίς λυτρώνει τὸν ἄν-
θρωπον ἀπὸ κάθε κίνδυνον· μετ' ὀλίγας λοιπὸν ἡμέ-
ρας τὸν βλέπει ἕνας πιστικὸς, καὶ δίδει λόγον εἰς τὴν
χώραν, καὶ εὐθὺς δύο ἱερεῖς τρέχουσι εὐλαβεῖς πρὸς
τὸν Ἅγιον· ὁ μὲν Ἰωάννης τοῦνομα, ὁ δὲ Δημήτριος,
καὶ οἱ γέροντες τῆς χώρας· μὰ τι θαῦμα εἶδεν εἰπέ
μοι ὁ πιστικὸς καὶ τὸ κηρύττει; ἄνθρωπον δέσμιον βλέ-
πει, καὶ θαυμάζει; ἄνθρωπον γυμνὸν, καὶ κράζει εἰς
θεωρίαν; ἀλλ' ὦ μεγάλης εὐλαβείας καὶ τῶν ἱερέων!
ἀκούοντες οὗτοι τὸν πιστικὸν, δὲν λέγουσι κάποιος
σκλάβος εἶναι, κάποιος ζητουλιάρης, τίς ἢ χρεῖα νὰ
εὐγῶμεν νὰ τὸν ἰδοῦμεν, ἂν ἔχη ἀνάγκην ἄς ἔλθῃ
νὰ τὸν ἐλεήσωμεν, καθὼς πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς λέγουσι,
καὶ μάλιστα πολλοὶ ὁποῦ κλείουσι καὶ τὴν θύραν εἰς
τοὺς ἐνδεεῖς καὶ δυστυχομένους, οὗτοι λέγουσιν αὐτὸς
ἔχει χρεῖαν ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ὄχι ἡμεῖς ἀπ' αὐτὸν· ὕπα-
γε πιστικὲ εἰς τὸ ἔργον σου· δὲν εἶναι ἄξια θεωρίας
αὐτὰ ὁποῦ λέγεις, ἀλλὰ τί; δὲν ἀργοποροῦσι. τρέχου-
σι πρὸς τὸν Ἅγιον καὶ τὸν ἀνταμώνουσι· καὶ ἀντα-
μώνοντές τον, μαρθάνουσι ἀπ' αὐτὸν τὰ πάντα· λοιπὸν
τὸν παρακαλοῦν νὰ ὑπάγῃ μὲ αὐτοὺς εἰς τὴν χώραν
νὰ ἀνκπαυθῇ, καὶ αὐτὸς δὲν θέλει· τὸν παρακινοῦν νὰ

εὐγάλη τὴν ἄλυσον ἀπὸ τὸν λαιμόν του, ἀλλὰ δὲν περ-
 θεται· ἡ ἄλυσος λέγει εἶναι ὁ δολόχρυσός μου στολι-
 σμός· με αὐτὴν ἔδεσα τὴν σάρκα, καὶ τὴν ὑπέταξα εἰς
 τὸ πνεῦμα· τὸ σπήλαιον εἶναι τὸ ὠραϊόκτιστόν μου πα-
 λάτι· δὲν εἶμαι μόνος εἰς τὴν ἔρημον, συνομιλῶ δια
 προσευχῆς με τὸν λυτρωτὴν μου Χριστόν· ἀφήσατέ με
 εὐλαβέστατοι ἱερεῖς νὰ τελειώσω τὸν ἀγῶνα μου· ταῦ-
 τα ἀκούοντες οἱ ἱερεῖς δὲν τὸν βιάζουσι, ἀλλὰ τὸν ἀ-
 φήνουσιν εἰς τὸ θέλημα του· καὶ γυρίζοντες εἰς τὴν
 χώραν, τοῦ ἔστελλον κάθε Σάββατον μερικὸν ψωμί· καὶ
 ἔμεινεν ὁ Ἅγιος εἰς τὴν ἔρημον ἀσκητεύωντας δέκα
 καὶ ὀκτὼ χρόνους, καὶ ἤρχετο μόνον εἰς τὸ χωρίον
 τὸ μέγα Σάββατον κρυφά, καὶ ἔμβαιεν εἰς τὸ ἅγιον
 Βῆμα· καὶ μετὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς λαμπροφόρου ἀνα-
 στάσεως, τὸ βράδι ἔφευγε πάλιν, καὶ ἐπήγενεν εἰς τὸ
 σπήλαιον καὶ ἀσκήτευσ· τὴν δὲ ἄλυσον δὲν τὴν εὐγα-
 λην ἀπὸ τὸν λαιμόν του εἰς ὄλην του τὴν ζωὴν· καὶ
 τινὰς δὲν τὸν ἤξευρεν, εἰμὴ μόνον οἱ δύο ἱερεῖς ὁποῦ
 ἐπροεῖπα, καὶ οἱ γέροντες, καὶ ἓνας Πνευματικὸς ἀπὸ
 τὸ μοναστήριον τῆς Πόρτας, Ματθαῖος καλούμενος·
 καὶ εἰς τόσους χρόνους ποῖος νὰ στοχασθῆ τὰς σκλη-
 ραγωγίας ὁποῦ ὑπέμεινεν εἰς τὴν ἄσκησιν, καὶ νὰ μὴν
 θαυμάσῃ; ποῖος νὰ ἐννοήσῃ τοὺς πειρασμοὺς ὁποῦ ἔ-
 παθε, καὶ νὰ μὴν φρίξῃ; ἀμὴ οὔτε ἡ κακοπαθείαις, οὔ-
 τε οἱ νοητοὶ καὶ αἰσθητοὶ πειρασμοὶ τὸν ἐχώρισαν ἀπὸ
 τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἰς τόσους καὶ τόσους
 πολέμους, ἐφάνη νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος, καὶ μιμη-
 τῆς τῶν παλαιῶν Ἀγίων, ὁ ὁποῖος εἰς τὰς εἰκοσιτρεῖς

τοῦ Ἰουνίου Μηνὸς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε· καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα φανερώσει τὴν κοίμησίν του ὁ Χριστὸς τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς Κυρίου Ματθαίου, καὶ τοῦ λέγει, ὅτι τὴν αὐγὴν νὰ ἤθελε συνάζῃ ὄλους τοὺς Πατέρας τοῦ Μοναστηρίου του, καὶ νὰ υπάγῃ νὰ κηδεύσῃ τὸν δσιον Βάρβαρον· ὁμοίως βλέπει καὶ ὁ Ἠγούμενος τῆς ἁγίας Τριάδος κύρ Νεκτάριος εἰς τὸν ὕπνον του τὸ ἴδιον· ἔτι δὲ καὶ ὁ Ἠγούμενος τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὴν Δραγανὴν Κύρ Εὐθύμιος· καὶ λοιπὸν ἐσυνάθροισαν τοῦτοι οἱ ἐνάρετοι ἄνδρες ὄλους τοὺς Ἱερομονάχους καὶ ἰδιώτας τῶν μοναστηρίων τους, διὰ νὰ πηγένουν εἰς τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν τοῦ Ἁγίου· καὶ μὲ τὸ νὰ ἐδόθη λόγος εἰς ὄλα τὰ περιχώρα, ἔτρεξαν ὄλοι οἱ Χριστιανοὶ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι· καὶ ἤθελεν ἰδῆ τινὰς μεγάλον ἀγῶνα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὴ ἔτρεχαν ὄλοι ὡσὰν εἰς προὔπαντησιν βασιλείως· ἐπαραινοῦσαν οἱ Ἱερομόναχοι τοὺς Ἱερομονάχους, οἱ ἰδιώται τοὺς ἰδιώτας, οἱ κοσμικοὶ τοὺς κοσμικοὺς, οἱ νέοι τοὺς γέροντας, καὶ οὐδὲ κανέναν σχεδὸν ὁποῦ ἐδύνετο ἔμεινε χωρὶς νὰ υπάγῃ συναθροισθέντες λοιπὸν ἅπαντες, ἀσύκωσαν τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο λείψανον μὲ πολλὴν τιμὴν, λαμπαδοφοροῦντες, καὶ ψάλλοντες, καὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸ χωρίον Τρύφων· καὶ ὅτε τὸ ἔβαλαν κάτω εἰς τὴν γῆν, ὦ τοῦ θαύματος! ἦτον μία γυνὴ στερημένη ἀπὸ τὸ φῶς τῶν ὀμματίων τῆς ἑπτὰ χρόνους, καὶ εὐθὺς ὁποῦ ἤσπασθη τὸ Ἅγιον λείψανον, ἔλαβε τὸ φῶς τῆς πάλιν ὡς καὶ πρότερον· ἔτιζῃ δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς ἀντιδοξάζοντας αὐτὸν διὰ τῶν θαυράτων

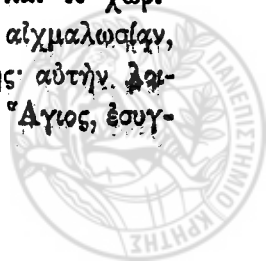
ἔργων· ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον τοὺς λυτρώνει ἀπὸ τοὺς κινδύνους, ἀλλὰ τοὺς δίδει δύναμιν νὰ λυτρώνουσιν καὶ αὐτοὶ ἄλλους· βλέποντες λοιπὸν τοῦτο τὸ θαῦμα οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωρίου ἐκείνου, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὁποῦ τοὺς ἐχάρισε τέτοιον θησαυρόν· καὶ ἐρχόμενοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀσθενεῖς ἰατρεύοντο· τέλος πάντων φάλλοντες τὸ Ἅγιον λείψανον ὡς ἔπρεπε, τὸ ἐνταφί-
ασαν μετὰ δόξης· καὶ εὐγάζοντες τὴν ἄλυσον ἀπὸ τὸν λαιμόν του, τὴν ἐκρέμασαν εἰς τὸν τάφον εἰς μαρτύ-
ριον· καὶ ἐκαυχῶντο εἰς τὸν Ἅγιον περισσότερον ἀπὸ
κάθε πολύτιμον πρᾶγμα.

Εἰς δὲ τοὺς χιλίους πεντακοσίους ἐξηκόντα δύο
χρόνους ἀπὸ Χριστοῦ, εὐγῆκαν ἡ ἰταλικαῖς ἀρμάταις
νὰ κυνηγήσουν τὴν τουρκικὴν, καὶ νικῶντάς τὴν Θεοῦ
βοηθείᾳ, ἔκαμαν μεγάλην φθορὰν εἰς αὐτὴν· καὶ εἰς
τὸ γύρισμα ἐγύρισαν δεκατέσσαρα καράβια, καὶ ἤχημα-
λώτισαν ὄσους τούρκους εὖρον εἰς τὴν Βόνιτζαν· εἰς δὲ
τὰ καράβια ἐκεῖνα ἦτον ἓνας Καπετάνιος Σκλαβοῦνος
ἄνθρωπος ἐντιμος καὶ μεγαλοπρεπῆς, ἀσθενῆς βαρέως,
ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὸν ὕπνον του, ὅτι ἀνίσως δὲν
προστρέξῃ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου, ὁποῦ εὑρίσκειται
εἰς τὸ χωρίον Τρύφων, δὲν λαμβάνει τὴν ἴασιν· καὶ
τὸ ταχὺ κινῶντας μὲ πέντε καράβια, ἄραξεν ὑποκάτω
εἰς τὸ χωρίον Τρύφων· καὶ πέρνωντας πολλοὺς ἀνθρώ-
πους ἐδικούς του, προστρέχει εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ εὐθὺς
ἰατρεύεται· ὁμοῦ δὲν ὑποφέρει νὰ χωρισθῆ τὸν βοηθόν-
του, ἀλλὰ προστάζει καὶ ἀσυκῶνουν τὸ Ἅγιον ἐκεῖνο
λείψανον ἀπὸ τὸν τάφον, καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὸ καράβι

του· και πρεπωμενα· διατι τις να ιδη τον τετοιον θησαυρον, και να τον αφηση; τις δεν ηθελε να εχη εις την πατριδα του τετοιον βοηθον; εδεχθη λοιπον ο Καπετανιος και την υγεια του, και τον "Αγιον, και εχαίρετο· αμη αλοιμονον εις την δυστυχια του χωριου Τρόφων· τότε εστερηθησαν πασης βοηθειας, τότε εχασαν την δυναμιν τους· μα διατι τάχατες αφησεν ο "Αγιος εκεινον τον τονον οπου εδιαλεξεν εις ασκησιν του; φαίνεται μοι αδελφοι, οτι δεν απεξενώθη ο "Αγιος δια αλλην αφορμήν απο εκεινον τον τονον· αλλα διατι επρόβλεπεν πως εμελλον να αιχμαλωτισθουν παλιν εκεινα τα μέρη, ος κριμασιν οιδεν ο Κύριος, καθως θέλετε ακουσει παρακάτω· και δια να μην πέση και το "Αγιον του λείψανον παλιν εις ασεβεις, δια τουτο εστερξε να υπάγη εις αλλον τονον ελευθερον· και αν καλα εδύνετο ο Θεος να ελευθερώση και τον τονον εκεινον δια πρεσβειων του "Αγιου, και να φυλάξη και το "Αγιον λείψανον αβλαβες, ομως βλέπομεν οτι πολλάκις δια τας αμαρτίας μας, συγχωρει ο Θεος να πίπτουν και τα "Αγια εις αναξίων χειρας· δια τας αμαρτίας των Έβραίων, πολλάκις παρεδόθη η Κιβωτος εις χειρας αλλοφύλων· δια τας αμαρτίας των Χριστιανών πολλοι ναοι κατεδαφίσθησαν· και πολλαίς "Αγίαις εικόνες κατεφρονέθησαν· εχομεν νέον παράδειγμα την δεινήν αιχμαλωσίαν του δυστυχεστάτου Μωρέως, το λοιπον δια να μην πέση και το "Αγιον τουτο λείψανον εις χειρας τυράννων, και ασεβών, δια τουτο ασουκώνεται απ' εκει, το οποιον εχωντάς το ο Καπετά-

κός εἰς χειράς του, ἐκίνησεν μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἐπήγγενεν εἰς τὸν τόπον του εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ διαβαίνωντας ἀπὸ τὸ νησί τῶν Κερκυραίων, ἄραξεν εἰς ἓνα λιμνιώνα λεγόμενον τοῦ Ποταμοῦ· καὶ τοῦτο διὰ νὰ κηρυχθῆ περισσότερον ὁ Ἅγιος, διατὶ ἀκούσατε καὶ ἄλλον θαῦμα τοῦ Ἁγίου, καὶ θέλετε γνωρίσει πόσῃ παρῶρησίαν αὐτὸς εἶχεν πρὸς τὸν Θεόν· εἰς ἐκείνον τὸν τόπον ἦτον ἓνας γέροντας, καὶ εἶχεν ἓνα υἱὸν μονογενῆ κρατημένον, ὡς ἄλλον παράλυτον χρόνους τρεῖς· καὶ εὐθὺς ὁποῦ ἄραξαν τὰ καράβια, βλέπει εἰς τὸν ὕπνον του ὁ γέροντας, ὅτι νὰ ἤθελε ὑπάγη εἰς τὸ καράβι τοῦ ὀδείουνοῦ Καπετάνιου, καὶ νὰ προστρέξῃ εἰς τὸν Ἅγιον, καὶ θέλει ἰατρευθῆ ὁ υἱὸς του· καὶ τὴν αὐγὴν τρέχει, ὡς τοῦ ἀπεκαλύφθη· καὶ βλέπωντάς τον ὁ Καπετάνιος, τὸν ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς, καὶ τοῦ ἐδιηγῆθη τὰ πάντα, καὶ τὸν παρκαίνῃ νὰ φέρῃ τὸν υἱὸν του, καὶ θέλει λάβει τὴν ἰασίν· ταῦτα ἀκούσας ὁ γέροντων, ἔδραμε καὶ ἀσύκωσε τὸν υἱὸν του μὲ τὸ κρεβάτι, καὶ τὸν ἔφερε εἰς τὸν Ἅγιον· καὶ ὡ τοῦ θαύματος! ἐν τῷ ἄμα τὰ κρατημένα μέλη ἐλύθησαν, καὶ ἐστερεώθησαν· καὶ ὁ ποτὲ βασταζόμενος ὑπὸ τεσσάρων περιεπάτει δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ κηρύττωντας τὸν Ἅγιον· οἱ δὲ Χριστιανοὶ τοῦ τόπου ἐκείνου, λέγω οἱ ἀπὸ τὸν Ποταμὸν, βλέποντες τέτοιον θαῦμα, ἐπαρεκάλεσαν τὸν Καπετάνιον νὰ εὐγάλη τὸ Ἅγιον λείψανον εἰς τὸ περιγιάλιον νὰ τὸ ἀσπασθοῦν ἅπαντες· ὁ δὲ Καπετάνιος βλέπωντας τὴν εὐλάβειαν ὁποῦ εἶχαν εἰς τὸν Ἅγιον, τὸν εὐγαλε, καὶ τὸν ἄφησεν ἔξω δύο ἡμέρας, καὶ ἐπή-

γεναν ὄλοι καὶ τὸ ἠσπάζοντο πληροῦμενοι εὐωδίας πνευματικῆς· καὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐξ αὐτῶν ἰατροῦθησαν διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου Βαρβάρου· ὅθεν καὶ Ναδὸν περικαλῆ μετὰ κωδωνοστασίου θαυμαστοῦ τοῦ ἔκτισαν, καὶ ἑορτὴν λαμπρὰν κάθε χρόνον τοῦ κάνου τῆ ἱε. τοῦ Μαΐου Μηνός· ὅτε λέγω ἐκεῖθεν τὸ Ἅγιον καὶ θαυμαστὸν λείψανον διεπέρασε· μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας. ἔλαβεν ὁ Καπετάνιος τὸ Ἅγιον λείψανον, καὶ τὸ ἔμπασε μέσα εἰς τὸ καράβι του· καὶ ἐμίσησε, καὶ ἐπῆγεν ἀβλαβῆς εἰς τὸν τόπον του· καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μετὰ τὸ νὰ ἐξαπλώθη ἡ φήμη διὰ προσταγῆς τοῦ τότε Πάπα Ῥώμης, ἐμεταφέρθη τὸ Ἅγιον λείψανον εἰς αὐτὴν τὴν μεγαλόπολιν Ῥώμην· τὸ ὁποῖον βάνωντάς το εἰς ἓνα μοναστήριον, τὸ ἔχουν εἰς μεγάλην εὐλάβειαν καθὼς γράφει ὁ αὐτὸς Ματθαῖος, ὅστις ἐβεβαιώθη ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους· εἰς δὲ τὸ χωρίον Τρύφων ἔμεινε μόνον ἡ ἄλυσός του διὰ σημεῖον· καὶ ἂν κχλὰ καὶ τὸ ἅγιόν του λείψανον ἀσυκώθη ἀπὸ ἐκεῖ, ὅμως ἡ βοήθειά του φθάνει εἰς κάθε τόπον, εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἐπικαλεσθοῦν με εὐλάβειαν· καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διὰ τῆς ἀλύσεως ἐγίνοντο πολλὰ καὶ θαυμαστά θαύματα, καὶ πολλοὶ ἀσθενεῖς προστρέχοντες ἐλάμβανον τὴν ἴασιν. Εἰς δὲ τοὺς χιλίους ἐξακοσίους ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ, ἠχμαλώτισαν οἱ Τοῦρκοι τὰ ξερόμερα, καὶ τὸ χωρίον Κατοῦνα, καὶ Ἄλευρά, καὶ ἀκόμη καὶ τὸ χωρίον Τρύφων, καὶ εἰς τὴν δεινὴν ἐκείνην αἰχμαλωσίαν, ἐχάθη καὶ ἡ ἄλυσος ἀπὸ τὸν τόπον τῆς αὐτῆς. Κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν προγνωρίζωντας ὁ Ἅγιος, ἐσυγ-

χώρσεσεν νὰ μετατοπισθῆ τὸ Ἅγιον αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον λείψανον, καθὼς ἐπροείπαμεν ταῦτα δὲ πάντα ἐγράφησαν, καὶ ἐσυντάχθησαν παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου, καὶ λογιωτάτου Κυρίου Ματθαίου Ἡγουμένου τε καὶ Πνευματικοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Βαρβάρου, ἐκ τῆς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἐν τῇ Καρνανίᾳ· ταῖς τοῦ Ἁγίου Βαρβάρου πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀμήν.

Ῥοδὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο Ἔρως σου ἔνθεος, ὁ ζῆλος Πάτερ ὑπῆρχεν ἀμειπτος· ἡ ἀγάπη τελεία, ὑπομονὴν δὲ ἄκραν ἐκέκτησω, καὶ πάσχων ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Υδάτων ὡς χεῖμαρρος, ἐκύκλωσάν σε δεινῶς οἱ τύραννοι, ἀλλ' ἐκ μέσου ἐκείνων φυγῶν, ἐσώθης Πάτερ εἰς ἔρημον· κἀκεῖ τὸν ὕμνον τῇ ῥύσῃ προσέφερες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ετέχθης ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον μόνη ἑτέτοκας· πρὸ τοῦ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος ὑπάρχουσα, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος ἀμώμητε· διὸ ὕμνουμέν σε ὡς Θεοῦ Μητέρα ἡμῶν.

Ῥοδὴ, η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Νενεκρωμένῳ σώματι, τῇ νηστείᾳ πανεύφημε, ἀθλητῆς ἐγένου, καὶ καλῶς ἠγωνίσαι, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, σταυρὸν καὶ τὴν νέκρωσιν παθὼν, καὶ τοὺς νε-

ητούς, και ὄρατούς ἐκδιώκων, πολέμους ἀνεβόας· Ἰε-
ρεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας.

Δίς.

Θαλασσοπόρος γέγονας, ἐν ἐρήμῳ κατήκησας, και
ἐν ἑκατέρα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, κυμάτων τὰ
ρεύματα, και προσβολὰς τὰς παρ' αὐτῶν· διὸ και μέ-
χρι τέλους, ἀκλινῆς διαμένων, ὡς νικητῆς κραυγά-
ζεις· Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ελευθερίας πρόξενος, και ζωῆς ὄντως γέγονας, φύ-
σει τῇ βροτείᾳ τὸν Σωτῆρα τέξασα, ζωὴν τε τὴν
ἄλυκτον, και ἄρτον τὸν Οὐράνιον· οὐ νῦν και μετὰ
βίον, και ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι, θερμῶς ἀναβοῶμεν· Μη-
τερ μὴ διαλείπης, ἀπαύστως ἱκετεύειν, τὸν ὑπὸ σοῦ
τεχθέντα.

Ῥδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ο Πένης και ἀκτιήμων διὰ Χριστὸν, ὁ αἰχμάλωτος
ἅμα και δέσμιος, νῦν προσκαλεῖ, πάντας ἐστιᾶσαι
πνευματικῶς, και τῶν πλουτούντων δεικνυσι, τοὺς ἐν
τῇ πτωχείᾳ καρτερικοὺς· πολὺ πλουσιωτέρους, ὑπάρ-
χειν και γὰρ οὗτος, ἐν τῇ πτωχείᾳ ζῶν πεπλούτηκε

Δίς.

Υπέστης ἐν τῷ κόσμῳ τὰ ἀλγεινὰ, και τῶν τούτου
ἠδέων ἐμάκρυνας, ὅτι Χριστὸν, ἔγνωσ εἶναι πάν-
των τὸ ἐφετόν· διὸ συγχαίρεις Βάρβαρε, ἅπασι τοῖς

ταύτου συνεργαστικῆς, αὐτὸν ἐπαπολαύσας, τὴν ὄντως
θυμηδίαν ἧς διὰ σοῦ ἀξιωθείμεν.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ καὶ Παρθένε καὶ τῶν πιστῶν, καὶ Ὁσί-
ων τὸ μέγιστον καύχημα, δεῖξαι ἡμῶν, τὰς δεή-
σεις πάσας ἄσπερ νῦν σοί, ὑμνωδικῶς προσφέρομεν,
καὶ τοῖς Θεοτόκον παναληθῆ, κηρύξασιν ἐν κόσμῳ
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσαι, Χριστὸν Σωτῆρα καθικέτευε.

Ἐξαποστειλάριον ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εν πάθει καὶ πειρασμοῖς, εἰς τὸν κόσμον βιώσας,
ἤχαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, εἰς Οὐρανοὺς ἀπεδέξω
καὶ σῶμα μὲν ταπεινώσας, τὴν ψυχὴν ἀνύψωσας· καὶ
σπεύδων κόσμον μὴ βλέπειν, εἶδες Θεὸν ἐν Οὐρανοῖς,
καὶ γέγονας φωστήρ, οὐρανοφώτιστος Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε ἀληθῆ, τετοκυῖα ἀσπόρως, ἀνθρώπων
φύσιν ὑψώσας, καὶ Θεὸν ἀπειργάσω, τὸν ἔρωτι
τοῦ Θεοῦσθαι, τὴν φθορὰν κτησάμενον· διὲ σε πάντες
ὑμνοῦμεν, ὡς κηύσασαν Χριστὸν, καὶ ἐλπίδα ἀσφαλῆ,
τῆς τῶν βροτῶν Σωτηρίας.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς στιχηρὰ, ἤχος, πλ.δ'.
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦτε νῦν πιστοὶ τιμήσωμεν, τὸν εὐσεβεῖα στεβρόν, ἐν
ψαλμοῖς τε καὶ ᾠδαῖς τὰ τοῦτου ἐπάδοντες, ἀξιά-
γαστα ἐπαθλα· ἀλχηλωσίας, θλίψεις ὑπῆνεγκας, καὶ
ἐν ἀσκήσει πάντα διήγαγες, τὸν βίον Βάρβαρε, καθ.

Χριστῷ προσγέγονας τῷ ποθητῷ· ὃν καὶ ἡμᾶς δέξασθαι, νῦν καθικέτευε.

Δεῦτε νῦν πιστοὶ τιμήσωμεν, οἱ δοῦλοι τὸν ἐν δεσμοῖς, οἱ ἐν θλίψει τὸν πάσχοντα, πένητες τὸν ἄπορον, μονασταὶ τὸν εἰς ἔρημον, ἐν πειρασμοῖς δὲ τὸν ἐκδιώξαντα, τὰς ἐπιρρείας τὰς ἐκ τοῦ δαίμονος· πάντα γὰρ ἔφερεν, ἀνδρικῶς ὁ Βάρβαρος διὰ Χριστόν· ὃν ἐκαπολάυσας νῦν, αἰετὶ ἀγάλλεται.

Δεῦτε νῦν πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀποδημίαν ἐκ γῆς, τοῦ Βαρβάρου πρὸς Κύριον, τοῦτον ἱκετεύοντες, μεσιτεῦσαι τῷ σώσαντι, ἐκ τῶν βασάνων καὶ ἡμᾶς σώσασθαι, ὡς παρῆρτίαν πρὸς τούτον ἔχοντα· ὅθεν ἠξίωται, σὸν Ἀγγέλοις τάξασθαι ἐν Οὐρανοῖς, ὁ οἰκῶν τὴν ἔρημον ποτὲ καὶ σπήλαιον.

Εγnows τῶν τυράννων Βάρβαρε, τὴν ἐσομένην φορὰν, κατ' αὐτῶν τῶν τιμώντων σου τὸ Ἅγιον λείψανον, καὶ παρέχεις τὴν ἴασιν, τῷ πιστοτάτῳ στολάρχῳ ἵνα σε, ἐκ τοῦ ὑπόπτου ἐξαίρη κλίματος· ὅθεν εἰσδέχεται, ἢ λαμπρὰ καὶ εὐσημος Ἰώμη τὸ σὸν, λείψανον καὶ σέβεται, ὡς ὑπερέντιμον.

Δόξα, ἤχος, πλ.β'.

Σήμερον ὁ Βάρβαρος τῶν φθαρτῶν καὶ ρεόντων, καὶ τῆς γῆς ἀπαίρων, πρὸς Οὐρανὸν ἀναβαίνει, καὶ συνοδεύουσιν αὐτὸν Ὅσιων καὶ Ἀγγέλων χοροί· ὅθεν καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, ὕμνους προσφέρωμεν αὐτῷ· χαίροις πιστὲ θεράπων, καὶ καύχημα πάντων τῶν ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ· χαίροις Ὅσιων ἀγλαίσμα Βάρβαρε·

χαίραις τῶν ἀσθενούντων, καὶ προτρεχόντων σοὶ ἡ ἰ-
ασίς διὰ Χριστῷ πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ὦν. Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Δειτουρ-
γίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου φδῆ,
γ'. καὶ στ'. Ἀποστολευαγγέλιον ζῆτει εἰς ὄσιον. Κρι-
τωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις αἰχμαλώτων ὁ λυτρωτής· χαίροις ἀσθενούν-
των, ὁ ταχύδρομος ἰατρός· χαίροις ὁ Στεφάνοις ἀ-
θλητικοῖς, παμμάκαρ στεφθεῖς παρὰ Κυρίου, Ὅσιε
Βάρβαρε.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

Ἐὐχὴν ὑπὲρ πάντων

*Ἰωάννη Ἀγγελίου
ἀποστόλου τοῦ ἁγίου*

*Ἐπιτομή τῆς ἱστορίας
ἡμετέρας*

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΖΗΤΟΥΝΤΩΝ ΤΙΣ ΕΦΟΡΕΙΕΣ

ΚΕΡΚΥΡΑΣ

	Σώμ.		Σέρι.
✠ Ο Κερκύρας ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ	10	Θ. Θ. Κυτήρης	1
Ίερ. Κ. Καβδαδιάς	1	Π. Μπόκος	1
Ίερ. Γ. Ραμανδάς	1	Γ. Μεταξάς	1
Ίερ. Β. Μώρος	1	Μ. Α. Βρανίκας Άναγν.	1
Ίερ. Ι. Βλαΐκος	1	Σ. Νεράντας	1
Ίερ. Ε. Μεταλλινός	1	Κ. Σ. Μαυρογιάννης	1
Ίερ. Χρ. Μούτσος	1	Δ. Βασιλάς	1
Ίερ. Σ. Μεσημέρης	1	Σ. Δαπέργολας	1
Ίερ. Ι. Σάββας	1	Σ. Α. Β. Μακρής	1
Ίερ. Χ. Πλατσαΐος	1	Γ. Κοντογιώργης	1
Ίερ. Ν. Βασιλάκης	1	Α. Κουτσούρης	1
Ίερ. Α. Μαρτζούκος	1	Έλ. Λευθεριώτης	1
Ίερ. Γ. Πολυλάς Αρχ. Έπιτρ.	1	Δ. Δραζίνος	1
Ίερ. Σ. Κρασίχης	1	Γ. Μοναστηριώτης	1
Ίερ. Α. Στεριώτης	1	Μ. Κροσινιάς	1
Ίερ. Μ. Βραδής	1	Κ. Ρίζος	1
Ίε. Χ. Σπάθας	1	Δ. Ίουστινιάνης	1
Ίερ. Θ. Ζερβός	1	Ι. Α. Ρωμανός Γυμνασιάρχ.	2
Ίερ. Γ. Ι. Α. Κοντός	1	Μ. Κ. Σακελαρόπουλος	1
Ίερ. Α. Μάνδηλας	1	Λ. Βλάχος	1
Ίερ. Α. Μουμούρης	1	Στ. Παπαγεωργίου Καθηγ.	1
Ίεροδ. Άλ. Λευθεριώτης	1	Κ. Κοκκινόρης	1
Ίεροδ. Σ. Καταπόδης	1	Δ. Μάζης	1
Μονή Γ. Θ. Πλατυτέρας	7	Σ. Κάλλος	1
Μονή Αγ. Θεοδώρων	1	Σ. Μ. Μεταλλινός	1
Μονή Αγ. Εύφημίας	1	Σ. Π. Άργαλιάς	1
		Ν. Μαρκέτης	1
		Δ. Κουρκουμέλης	1
		Ι. Ρέσσος	1
Π. Άκύλας Αρχ. Διευθ.	1	Ν. Τ. Βούλγαρις	1
Ίερ. Β. Παπικινός Έπιστ.	2	Αρ. Κογεβινάς	1
Ζ. Ίερ. Ν. Καψοκαβδάδης	1	Π. Δαμασκηνός	2
	1	Σ. Δε-βιάζης Μόσχος	1
Ι. Άργυρόπουλος	1	Σ. Χ. Μουστοξύδης	1
Ι. Α. Καβδάσιλας	1	Π. Γ. Πατριΐκος	1
Π. Η. Ρακτέπουλος	1	Στ. Πατριΐκος	1
Σ. Μ. Βασιλάς	1	Ι. Β. Τριβυζάς	1

